

név: ..... iskola: ..... osztály: .....

KÉT HÉT EGY MESE, 2018-19
1-4. osztály
4. forduló
Tóth Krisztina: Murci kandúr világot lát

Murci cica és a Mikulás

Budapest: Central Mediacsoport Zrt., 2018

1) Miért szomorkodott a cica?

.....

2) Mi mindent próbált ki már Murci cica a házban?

.....

.....

.....

.....

3) Hogy hívták a gazdáját?

.....

4) Mi történik, ha fontos vendég jön a házhoz?

.....

.....

5) Mit keresett Murci gazdája az előszobaszekrényben?

.....

.....

6) Mit tudott meg a kis kandúr a Mikulás történetéről?

.....

.....

.....

.....

.....

7) Miért cipelte elő a cica apa bokacsizmáját?

.....

.....

.....

8) Murci miért akart ébren maradni éjszaka?

.....

.....

Boldog karácsonyt és

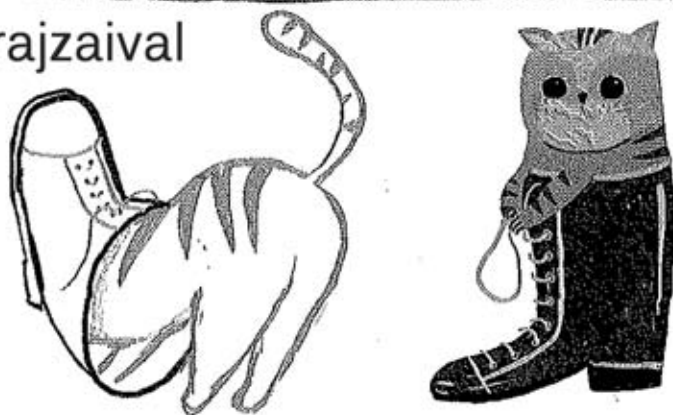
kellemes téli szünetet kívánunk Nektek!

Következő (5.) feladatlap: 2019. január 7-én, hétfőn

A feladatlapokat letölthetitek a www.bekesikonyvtar.hu oldalról.

Murci cica és a Mikulás

Timkó Bíbor rajzaival

Murci cica szomorúan üldögélt az ablakban. Sóvárogva bámulta a kinti világot. A radiátor meleget árasztott, és ez vigasztalta egy kicsit, de sokkal jobban szeretett volna kimenni a kertbe.

Odakint már napok óta zuhogott az eső. Vad szelek száguldottak végig az utcákon, lecibálva a maradék néhány levelet az ágakról. Murci bánatosan gondolt a lepkékre, akiket már nem üldözhetett, és irigykedve a sünre, aki ezt az egész zord évszakot átaludta.

Olyan unalmas volt idebent kuksolni! A házban már mindent kipróbált, ami egy cicának izgalmas lehet. Megtépázta a szobanövényeket, sorban lepfozta a praclijával Lili asztaláról a tollakat és ceruzákat, megküzdött egy radírral, és bedugta a párnák közé, aztán elrejtett egy rakás hajgumit a szőnyeg alá. A hajgumikat különösen szerette, mert a pöndörödésük egérfarokra emlékeztette. Máskor az ilyesféle játékok órákig elszórakoztatták, most viszont semmi sem tudta felvidítani.

Amikor Lili végre hazaérkezett az anyukájával, meglepődve látta, hogy Murci nem szalad elé dorombolva, ahogyan szokott, és nem tekergőzik a

lába körül, amíg a kabátját leve-
szi. Nem. Csak feküdt a szőnye-
gen, és az állát a mellső lábára
támasztotta.

*Mi bajod van, kiscicám?
Csak nem beteg vagy talán?*

– simította végig Lili a szőrét.
Murci orra nedves volt, a tálkája pe-
dig üres, vagyis az ételét megette.

A kislány megértette, hogy Murci
csak szomorú, amiért nem me-
het ki.

*Túl hideg van most a kertben,
jól elleszünk idebent, nem?
Vár a cipőpucolás,
este jön a Mikulás!*

Murci cicának fogalma sem volt, ki lehet az a Mikulás, és hogy miért kell ki-
pucolni a cipőt. A cipőt akkor szokták kipucolni, ha elmentek valahová, és ün-
neplőbe öltöztek. Náluk az emberek nem járkáltak cipőben a házban, ezért
nem értette, mire föl ez a nagy készülődés. Nagyon fontos ember lehet ez a
Mikulás, töprengett magában, ha ekkora felhajtás előzi meg a jövetelét! Nem
akart tudatlannak mutatkozni, ezért csak óvatosan kérdezősködött tovább:

*Mi finomat főztök neki?
Ő is a husit szereti?*

Murcinak ugyanis az volt a tapasztalata, hogy ha fontos vendég jön a házhoz, akkor mindig főznek valamit, és ilyenkor neki is jut maradék csontocska vagy husi.

Lili elmosolyodott.

*A Mikulás nem ehet,
mert a dolga rengeteg.
Épp csak benéz, siet aztán,
várja őt a rénszarvasszán*

– válaszolta titokzatos mosollyal. – Igazság szerint nem is szoktunk találkozni vele, mert csak akkor nyit be, ha a házban már mindenki alszik.

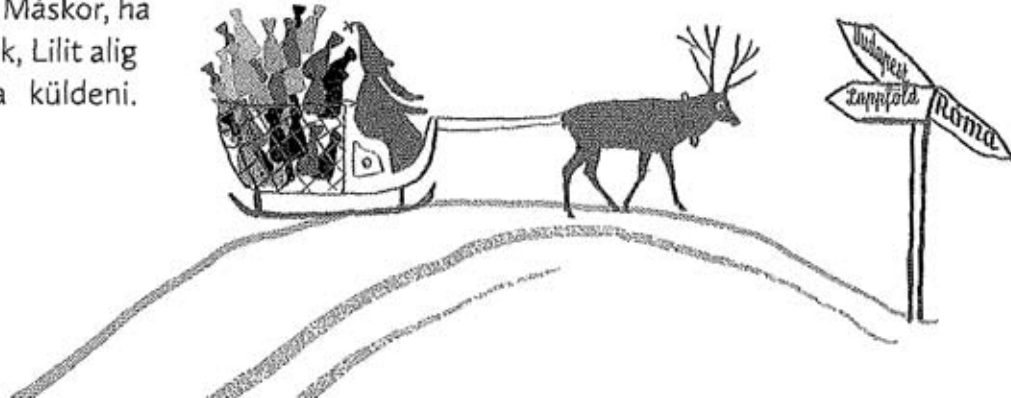
A cica ezt végképp nem értette, úgyhogy további kérdéseket fogalmazott meg, hátha azok közelebb viszik a megoldáshoz:

*Mit veszel fel, ha jön hozzád?
Csatos cipőt, pörgős szoknyát?*

Lili éppen az előszobaszekrény aljában kotorászott, mert emlékezett rá, hogy apa és anya ott tartja a cipőkrémes dobozt. Hátrafordult, úgy felelt Murcinak:

*Hogyhogy mit, hát pizsamát!
Be se jön, ha ébren lát!*

A kis kandúr teljesen összezavarodott. Máskor, ha vendégek jöttek, Lilit alig lehetett ágyba küldeni.

Mindig fent akart maradni a felnőttekkel. Most meg pizsamát készül venni, és lefeküdni? Hát akkor mi értelme ennek az egész cipőtisztításnak?

Lili közben megtalálta a dobozt, és kitette maga elé a cipőtisztító szármakokat. Válogatott a krémek között, kivett egy pirosat, és átkente vele a csizmáját. Murci odakuporodott mellé, és nagyokat prűszkòlt a cipőkrém szagától.

*Ha ragyog már orra, sarka,
kítehetem az ablakba.
Ebből találja ki ő,
hogy rá vár a kis cipő.*

– Néha, ha valami rossz fát tettek a tűzre, akkor virgácsot is hoz, hogy figyelmeztesse a rosszcsont gyerekeket.

– Az meg micsoda? – értetlenkedett Murci.

Lili elgondolkodott.

– Hm, a virgács... az egy aranyszínű, apró gallyakból kötött csokor. De nekem még sose hozott ilyet a Mikulás.

– És miért a cipőbe teszi az ajándékot? – faggatózott tovább a cica.

– Azért, hogy ne kelljen felébreszteni az alvó gyerekeket. Réges-régi szokás ez. Élt valamikor egy Miklós nevű püspök, aki ajándékot vitt a szegény gyerekeknek. Azóta Mikulásnak hívják azt az öregembert, aki körbejárja a világot ezen az éjszakán. A Mikulás már nagyon öreg, és ha még ennél is öregebb lesz, megkeresi majd az utódát. A legjobb, legtisztább szívű öregembert, akiből Mikulás lehet. Nehéz munka ám ez, egész évben készülni kell rá! Északon van a Mikulás háza, onnan érkezik meg minden decemberben. A szánkóját rénszarvasok húzzák.

Murci hitetlenkedve hallgatta a Mikulás történetét, és közben fél szemmel Lili kitisztított, fűzős csizmájára sandított.

– És mindig cipőbe teszi az ajándékot? – firtatta.

A kislány bólogatott, mire a cica eltűnt a szekrény mélyén, és amikor előjött, apa negyvennégyes bokacsizmáját vonszolta magával. Odacipelte Lili elé. Megbökte az orrával, és azt javasolta, hogy ezt tegye inkább ki az ablakba, mert ebbe sokkal több ajándék fér. Lili úgy nevetett, hogy még a könnye is potyogott.

*Ügyes ötlet, nem tagadom,
de ő bölcs és okos nagyon.
Saját cipőt kell kirakni,
nem lehet őt így becsapni!*

Murcinak kicsit rosszul esett, hogy Lili kinevette, de nem sértődhetett meg, hiszen szeretett volna még többet megtudni a Mikulásról. Például, hogy milyen színű a ruhája.

*Piros, mint a tűzoltóké.
Gyere ide, te kis kópé!*

– válaszolta Lili, és fölemelte az ölébe.

Murci hangos dorombolásba fogott, Lili pedig halkan beszélt hozzá:

– Tudod – kezdte –, volt, amikor nem hittem el, hogy a Mikulás létezik. Elmentünk anyuval meg apuval a boltba, és láttam, hogy a polcokon ott sorakoznak a csokimikulások, a nénik meg a bácsik pedig megveszik őket. Azt gondoltam akkor, hogy a Mikulást biztos a felnőttek találták ki. Apa rájött, mi jár a fejemben, és elmagyarázta, miért vásárolnak az emberek csokimikulásokat. Hogy bizony előfordul időnként, hogy a Mikulás nem talál meg valakit, mert a papírára egy régi cím van írva. Ha év közben elköltözött a család egy új helyre, vagy éppen elutaztak, akkor a Mikulás nem tudja kézbesíteni az ajándékot. Ilyenkor a szülők vesznek a gyerekeknek csokit, nehogy szomorúak legyenek. De ez csak ritkán fordul elő, egészen ritkán. A Mikulás majdnem mindenhová eljut, és megkeresi az ablakba kitett cipőket.

– Értem – dorombolt Murci, és ebben a pillanatban egy kicsit sajnálta, hogy a cicák nem viselnek cipőt.

Anya közben elkészült a vacsorával, és megnézte, hogy halad Lili a cipőtisztítással. Megdicsérte, amiért ilyen ügyesen, önállóan boldogult. Kitettk a csizmát az ablakba, jól látható helyre, hogy a Mikulás észrevegye.

Aznap este Lili korán fürdött, hogy időben ágyba fekhessen. Apa olvasott neki mesét, és villanyoltás után égve hagyták a kislámpát, hogy ne legyen teljesen sötét. Murci odakuporodott az ágy mellé, és hallgatta Lili lélegzését. Mindenképpen ébren szeretett volna maradni, hogy meglesse, hogyan kerül az ajándék a cipőbe.

Teltek a percek, az órák, de nem történt semmi. A ház elcsendesedett, a szülők a másik szobában leoltották a villanyt. Elnémult a világ, csak az utcáról szűrődött be időnként valami távoli zaj. Elhúzott egy-egy kései autó,

vagy zörgette a szél az ereszt. Murci hiába igyekezett ébren maradni, egy idő után lecsukódott a szeme, és álomba merült.

Amikor felriadt, már világosság derengett odakint. A tekintete rögtön Lili csizmájára tévedt, ami telis-tele volt ajándékkal.

A kis kandúr odalopózott, és puha praclijával ébresztgetni kezdte a kislányt. Nem kellett sokáig pofozgatnia, mert Lili kipattant az ágyból, és az ablakhoz szaladt.

*Mennyi csoki, ez csodás!
Erre járt a Mikulás!*

– kiabálta. A csokoládékat és a narancsot kirakta maga elé a szőnyegre, és belenyúlt a csizmába. Az aljában rejtőzött még valami. Egy szem dió!

*Nézd csak, itt a Miki-posta,
ezt a diót neked hozta!*

Murci bólogatott. És mire apa meg anyja felkelt, Lili és a kis kandúr már ott gurigázott a szőnyegen, egy csomó üres csokipapír között.

A Mikulás addigra messze járt. Ült a szánon, a szemüvegét igazgatta, és böngészte a listát. Ügyelnie kellett, nehogy kifelejtсен valakit, és időben odaérjen az összes többi gyerekekhez is.

